

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย 2) เพื่อจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัยซึ่งมีขั้นตอนการศึกษา 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหาร ครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษหรือครูแนะแนว แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย รวมจำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่และร้อยละ ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนางานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย วิเคราะห์โดยใช้ความถี่

ขั้นตอนที่ 2 ร่างคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ โรงเรียนต้นแบบเรียนรวม ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้างานการศึกษาพิเศษ รวมทั้งสิ้น 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบร่างคู่มือการปฏิบัติงาน ใช้การสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลด้วยการสรุปแบบอุปนัย และจัดทำร่างคู่มือการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบตรวจสอบ

ประสิทธิภาพของกลุ่มมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับวิเคราะห์ผล แสดงความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย สภาพและปัญหามีดังนี้

สภาพการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอน พบว่าขั้นตอนที่มีระดับการปฏิบัติมาก คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนที่มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือ ขั้นตอนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นตอนนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ขั้นตอนประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลขั้นตอนสรุปผล และรายงานผล และขั้นตอนส่งต่อ ในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1) ขั้นตอนเตรียมการ โดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการเก็บข้อมูลของนักเรียนจากผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายวิธี เช่น ข้อมูลทะเบียนประวัติ การเยี่ยมบ้าน การประเมิน SDQ การสัมภาษณ์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา มีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และมีการทำความเข้าใจสถานะของนักเรียนกับผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีคณะสหวิชาชีพร่วมคัดกรองในกรณีเฉพาะความพิการ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้ คือ 1) ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ยอมรับภาวะความบกพร่องของนักเรียน 2) ผู้เชี่ยวชาญการคัดกรองไม่เพียงพอ 3) ระดับชั้น ป.4-6 ยังไม่มีครูการศึกษาพิเศษดูแลโดยเฉพาะ

2) ขั้นตอนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการตรวจสอบหรือประเมินความสามารถพื้นฐานของนักเรียนด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วนำมาวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รองลงมา คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของสถานศึกษาครบตามองค์ประกอบของประกาศกระทรวงฯ และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน และมีการกำหนดความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาได้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ได้ครบ

ตามองค์ประกอบ ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้ คือ 1) ครูประจำชั้นไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแผน หลักสูตรเฉพาะของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ทำให้มีการดำเนินการบางส่วนเท่านั้น 2) ป.4-6 ยังขาดผู้ดูแลเรื่อง IEP โดยเฉพาะ จึงมีเฉพาะการสอนแบบเด็กปกติทั่วไป ซึ่งอาจไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3) ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ในโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการวัดผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับการประเมินผลนักเรียนที่หลากหลาย รองลงมา คือ มีการใช้เครื่องมือที่สอดคล้องเหมาะสมกับการประเมินผลนักเรียนที่หลากหลาย และมีการนำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IP) ไปปฏิบัติในการจัดการเรียน การสอน และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่สอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้ คือ 1) ไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 2) เวลาในการใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีค่อนข้างจำกัด เพราะนักเรียน 1 คน จะใช้ 1 แผน 3) ไม่มีชั่วโมงสำหรับการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้

4) ขั้นการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับ ดังนี้ มีการบันทึกหลังสอนทุกครั้ง รองลงมา คือ มีการนำผลบันทึกหลังสอนมาใช้ในการทบทวนหรือปรับแผนการสอนเฉพาะบุคคล และมีการวัด และประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่กำหนดในแต่ละภาคเรียน และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการนำผลการเรียนรู้มาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้คือ 1) ไม่มีการติดตาม ประเมินผลการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้อย่างต่อเนื่อง 2) การประเมินผลต้องใช้เวลาในการแยกออกจากกลุ่มนักเรียนปกติ 3) นักเรียนบางคนไม่ยอมประเมินในสิ่งที่ตนเองทำ ไม่เหมือนคนอื่น

5) ขั้นการสรุปและรายงานผล ในโดยรวมมีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ มีการรายงานผลพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียนให้ครูประจำชั้นทราบ รองลงมา คือ มีการรายงานผลพัฒนาความก้าวหน้าของของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ และมีการรวบรวมข้อมูลผลการวัดและประเมินผลการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการสรุปผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประจำปีการศึกษาตามระบบของสถานศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้คือ 1) ครูการศึกษาพิเศษไม่ได้รายงานผลให้ครูประจำชั้นทราบอย่างต่อเนื่อง 2) เมื่อมีการรายงานผลไปยังผู้ปกครอง มักจะไม่ค่อยได้รับการตอบกลับ

6) ขั้นการส่งต่อ ในโดยรวมมีระดับการปฏิบัติระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการบริการทางการศึกษาที่เหมาะสม รองลงมา คือ มีเอกสารที่เกี่ยวข้องและจำเป็นครบถ้วน ได้แก่ แบบ ปพ. และแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ถูกต้องสมบูรณ์ และมีการแนบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล พร้อมกับแบบ ปพ. ของนักเรียนเมื่อมี การเลื่อนชั้นหรือย้ายสถานศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในขั้นตอนนี้ คือ 1) การรับช่วงต่อไปยังระดับชั้น ป.4-6 ขาดครูการศึกษาพิเศษที่จะมารับช่วงต่อ 2) บางครั้งผู้ปกครองไม่ยอมรับ ทำให้ผู้เชี่ยวชาญ ไม่สามารถมีแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเต็มที่ 3) ขาดการบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนอย่างละเอียดชัดเจน ทำให้ครูประจำชั้นระดับต่อไปมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนไม่ครบถ้วน

5.1.2 ร่างคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปิ่นสรวงยเฮลต์วิทยาลัย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้างานหรือครูผู้ปฏิบัติงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนต้นแบบเรียนรวม ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน ต.ช่างเคี่ยน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และ โรงเรียนสันป่าสักวิทยา ต.จี้เหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ได้ร่างคู่มือการปฏิบัติงานตามองค์ประกอบคู่มือที่กำหนดไว้ แต่ในที่นี้ขอสรุปเฉพาะส่วนที่เป็นกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ มีขั้นตอนการดำเนินงานคือ โรงเรียนแจ้งไปยังศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด หรือศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในสังกัดว่าจะเข้าร่วมเป็นโรงเรียนการจัดการแบบเรียนรวม จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทะเบียนประวัติ การเยี่ยมบ้าน การประเมิน SDQ การสัมภาษณ์ การสอบถาม การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน และการตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทำความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับสภาพปัญหาและร่วมกันหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียน ขออนุญาตผู้ปกครองคัดกรองนักเรียน โดยใช้แบบคัดกรองคนพิการทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีพ.ศ. 2556 โดยอาจประสานงานไปยังศูนย์การศึกษาพิเศษหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อจัดอบรมให้ผู้คัดกรองในโรงเรียนร่วมกับคณะครู คณะสหวิชาชีพ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จากนั้นก็ดำเนินการคัดกรองโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง เป็นต้น โดยมีผู้รับรองการคัดกรองอย่างน้อย 2 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมและมีเลขที่รหัสในวุฒิปัตร์ที่ผ่านการอบรมนั้น เมื่อพบว่านักเรียนมีแนวโน้มว่ามีความบกพร่องควรแนะนำให้ผู้ปกครองนำส่งแพทย์ หรือนักวิชาชีพวินิจฉัยเพิ่มเติม สำหรับแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมในขั้นเตรียมการนี้ ได้แก่ กรณีมีผู้ปกครองไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับสภาวะความบกพร่องของนักเรียน ทางโรงเรียนจะดำเนินการประชุมชี้แจงผู้ปกครอง หรือเชิญผู้ปกครองมาพบ โดยมีผู้บริหาร และครูพบปะ

พูดคุยทำความเข้าใจร่วมกัน หากว่าระดับชั้นใดไม่มีครูการศึกษาพิเศษ ก็จะใช้แนวปฏิบัติคือ ให้ครูประจำชั้นและครูประจำวิชาทุกคน มีความรู้ความเข้าใจโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และ โรงเรียนจะมีการประสานสร้างเครือข่ายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล คลินิก และคณะสหวิชาชีพ ได้แก่ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ เพื่อความสะดวกในการส่งต่อเพื่อวินิจฉัยต่อไป

2) ขั้นตอนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ สถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่งประกอบด้วย (1) ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้แทน (2) บิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (3) ครูประจำชั้น หรือครูแนะแนว หรือครูการศึกษาพิเศษ หรือครูที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาพิเศษที่ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และหรือคณะสหวิชาชีพ ตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน จากนั้นคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทำ การตรวจสอบหรือการประเมินความสามารถพื้นฐานของนักเรียน ด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วนำผลการประเมินความสามารถพื้นฐานของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือทักษะการเรียนรู้ มาวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียน โดยให้ตรวจสอบหรือประเมินความสามารถพื้นฐานจากสภาพจริงในหลายสถานการณ์ให้ครอบคลุมถึงบริบทด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมด้านบุคคลและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพนักเรียน เพื่อนำผลการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนมากำหนดเป้าหมายระยะ ยาว 1 ปี และนำเป้าหมายระยะยาว 1 ปีมาวิเคราะห์เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ซึ่งจะต้องกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (Tools) ให้สอดคล้องกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในระบบ IEP ออนไลน์ ทั้งนี้ให้นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) มาวิเคราะห์งานเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อย เพื่อจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) โดยการวิเคราะห์งานหรือกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ควรเรียงลำดับกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยาก หรือเป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมไปสู่กิจกรรมที่เป็นนามธรรม ให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน แต่ละบุคคล จากนั้นจึงจะจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้ครบตามองค์ประกอบ และ แนวทางปฏิบัติเพิ่มเติมในขั้นการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้ โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับครู ให้ครูมีความเชี่ยวชาญและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ และกำหนดระยะเวลาในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นช่วงปิดภาคเรียนเดือน พฤษภาคม เพื่อไม่เป็นภาระของครูช่วงเปิดภาคเรียน หากมีนักเรียนพิเศษที่หลากหลายในแต่ละห้องเรียนก็ให้ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ครบทุกคน โดยครูจะต้องเข้า

ใจความบ่งชี้ของนักเรียนทุกประเภท กรณีที่มีความจำเป็นพิเศษที่รุนแรงจะมีครูการศึกษาพิเศษ มาช่วยเหลือในชั้นเรียน ที่สำคัญครูควรให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการดำเนินงาน จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจมากขึ้น

3) ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือนำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจะต้องกำหนดการใช้สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่สอดคล้องกับการวัดผลและการประเมินผลนักเรียนที่หลากหลายและสอดคล้องกับประเภทความต้องการจำเป็นพิเศษ ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้มีแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ได้แก่ การจัดสรรเวลาที่ใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นอาจเป็นช่วงหลังชั่วโมงเรียน หรือหลังเลิกเรียน โดยให้ครูใช้แผนการสอนปกติควบคู่ไปกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แต่มีการปรับเปลี่ยนใบงาน แบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน แต่ละประเภท ขณะเดียวกันควรสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยอ้างอิงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 และด้วยบทบาทหน้าที่ของครูที่ต้องพัฒนาคุณภาพของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ และก่อนการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้นั้น จะต้องสร้างความพร้อมและความเข้าใจให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นรายบุคคล เพื่อเกิดการยอมรับและพร้อมจะพัฒนาตนเองตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู ขณะเดียวกันก็สร้างเจตคติกับเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อไม่ให้เกิดการล้อเลียน แต่จะเข้าใจและช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากขึ้น

4) ขั้นการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ จัดประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อนำบันทึกหลังการสอนมาประเมิน ทบทวน และปรับแผนพร้อมจัดทำรายงานผลการเรียนรู้อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยประเมินตามการประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ทราบว่านักเรียนมีพัฒนาการตามที่ระบุไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ฉบับนั้นหรือไม่ โดยประเมินตามวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ระบุไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) นอกจากนี้ต้องประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ประเมินผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายระยะยาว 1 ปี และประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จากนั้นนำคำร้อยละจากการประมวลผลการผ่านหรือไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมาเทียบเกณฑ์การผ่านตามเกณฑ์ระดับคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ ขั้นการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมีแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ได้แก่ ในกรณีที่นักเรียนมีพัฒนาการ หรือผลการเรียนรู้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการฯสามารถทบทวน ปรับแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป้าหมายระยะยาว 1 ปี เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และครูต้องสร้างแบบประเมินผล

การเรียนรู้ให้กับนักเรียนทุกครั้งที่มีการเก็บคะแนน หรือปรับ-ลด เกณฑ์จากกลุ่มนักเรียนปกติ ตามประเภทความต้องการพิเศษอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีความต่อเนื่องและพัฒนาให้นักเรียนได้ตามสภาพจริง โดยที่การสร้างแบบประเมินหรือแบบทดสอบ อาจมีหลากหลายให้นักเรียนเลือกทำเท่าที่ตนเองทำได้ เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณแตกต่างจากเพื่อนคนอื่น และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ที่สำคัญครูต้องให้ความสำคัญของการนำบันทึกหลังการสอนมาปรับปรุง ทบทวน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพราะจะช่วยให้เห็นผลการเรียนรู้ของนักเรียน และปรับปรุงได้ตรงกับสภาพปัญหา

5) ขั้นตอนการสรุปและรายงานผล มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ รวบรวมข้อมูลการวัดผล และประเมินผลการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อรายงานผลพัฒนาความก้าวหน้าให้ครูประจำชั้นและผู้ปกครองทราบ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง และสรุปผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประจำปีการศึกษาตามระบบของสถานศึกษา ขั้นตอนการสรุปและรายงานผลนี้มีแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ได้แก่ การรายงานผลต้องทำเป็นประจำ ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้มีความต่อเนื่องและรับทราบพัฒนาการร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง และหากผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการส่งต่อข้อมูลย้อนกลับ อาจใช้วิธีการพูดโน้มน้าวใจ โดยอ้างถึงกฎหมายและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ เช่น ผลการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น

6) ขั้นตอนการส่งต่อ มีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ นักเรียนที่จบการศึกษาแต่ละระดับชั้น หรือย้ายสถานศึกษา ให้แนบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รายงานผลการพัฒนานักเรียน หรือข้อมูลอื่น ๆ ทัวไป เช่น บันทึกของครูประจำชั้น หรือผู้ปกครอง เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาต่อไป หากนักเรียนต้องการรับบริการด้านอื่น เช่น ด้านอาชีพ ด้านการแพทย์ ด้านสังคม เป็นต้น ให้สถานศึกษานำส่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รายงานผลการพัฒนานักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนการส่งต่อมีแนวทางปฏิบัติเพิ่มเติม ได้แก่ ช่วงที่จบการศึกษา หรือย้ายสถานศึกษา ให้สถานศึกษาพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนการให้บริการช่วงเชื่อมต่อตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล และการส่งต่อที่ได้ผลชัดเจน ต่อเนื่อง มีแนวทางปฏิบัติคือ มีเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วน ข้อมูลชัดเจน และมีการประสานงานที่ดีทั้งในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้การรับช่วงต่อเมื่อเลื่อนชั้น เป็นหน้าที่ครูประจำชั้นที่จะต้องศึกษาข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

5.1.3 ตรวจสอบคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยัลแอสต์วิทยาลัย

การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยัลแอสต์วิทยาลัย ประกอบด้วย หน้าปก คำนำ สารบัญ ความเป็นมา และความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของคู่มือ นิยามศัพท์เฉพาะ โครงสร้างการดำเนินงาน ลักษณะของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษแต่ละประเภท

กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 6 ขั้นตอน เงื่อนไขความสำเร็จของการดำเนินงาน เอกสารอ้างอิง และภาคผนวก โดยการตรวจสอบคู่มือจากผู้เชี่ยวชาญ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับวิเคราะห์ผลการแสดงความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ของคู่มือปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินทร์ รอยแผลส์วิทยาลัย ทั้งรายด้านและรายข้อมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ใน ระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงสภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะ และจัดทำคู่มือปฏิบัติงานสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินทร์รอยแผลส์วิทยาลัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

5.2.1 การศึกษาสภาพและปัญหา ผลจากการศึกษาโดยรวม ตามขอบเขตการศึกษา 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นตอนนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ขั้นตอนประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นตอนสรุปและรายงานผล และขั้นตอนส่งต่อ พบว่าใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินทร์รอยแผลส์วิทยาลัยนั้น มีการปฏิบัติเพียงบางส่วน กล่าวคือ ในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 มีการดำเนินงาน แต่ในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ไม่มีการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวข้างต้น ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผน การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การรายงานผลความก้าวหน้าให้ผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลาย และไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของสาระ ปัทม พงศา (2551) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียน วัดกาญจนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1 กล่าวว่า ชั้นที่ 1 จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครู ด้านปัญหาพบว่าครูยังขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องแต่ละประเภท ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการจัดการเรียนร่วม ครูขาดความรู้ในเรื่องการคัดกรองเด็กและการทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ครูไม่มีทักษะในการประเมินผล โรงเรียนไม่มีเอกสารในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องแต่ละประเภท ครูขาดความรู้ในการใช้สื่อ และมีปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอน และครูไม่ทราบแหล่งที่จะให้คำปรึกษา ด้านความต้องการครู ต้องการให้มีการพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่อง ครูต้องการให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจจุดประสงค์การเรียนร่วมของ โรงเรียนวัดกาญจนาราม ครูต้องการให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการวัดผล และครูต้องการให้มี

เอกสารแนะนำวิธีการจัดการเรียนร่วม จัดหาสื่อให้เพียงพอ และควรมีเอกสารแนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กบกพร่องแต่ละประเภท ชั้นที่ 2 กำหนด โครงร่างของกลุ่มการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดกาญจนารามสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1 ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 หน่วย คือ การศึกษาพิเศษ การเรียนร่วม เด็กที่มีความต้องการพิเศษ การคัดกรองเด็กและการส่งต่อ การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การประเมินผล การบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชั้นที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของกลุ่ม พบว่า มีความถูกต้องสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหาภาษาและการนำไปใช้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นขั้นตอน พบว่าขั้นเตรียมการ มีระดับการปฏิบัติมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนและผู้บริหารได้เล็งเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน และส่วนใหญ่จะเป็นงานของครูประจำชั้นที่ต้องศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนซึ่งเป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเบื้องต้น และขั้นจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ขั้นการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นการสรุปและรายงานผล และขั้นการส่งต่อนั้น มีระดับการปฏิบัติปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความหลากหลาย กล่าวคือผู้บริหาร และครูในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จะเข้าใจการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากกว่า ผู้บริหาร ครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทำให้มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ากระจายมาก ซึ่งประเด็นที่ผู้ศึกษา จะนำมาอภิปราย แต่ละขั้นตอน มีดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการเก็บข้อมูลของผู้เรียนจากผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องอย่างหลากหลายวิธี เช่น ข้อมูลทะเบียนประวัติ การเยี่ยมบ้าน การประเมิน SDQ การสัมภาษณ์ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะครูประจำชั้นทุกระดับชั้นมีการปฏิบัติเป็นประจำทุกปีเพื่อรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับจันทรเพ็ญกาญจนรัตน์ (2542 อ้างถึงในกาญจนาร พร คำแก้ว, 2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ดังนี้ 1) การรวบรวมข้อมูล ก่อนจะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ลงไปในแผนการศึกษารายบุคคลสำหรับเด็กพิการ จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก โดยละเอียด ทั้งนี้เพื่อจัดทำแผนให้ถูกต้องและเหมาะสม และเป็นประโยชน์แก่เด็กมากที่สุด ข้อมูลที่จำเป็นได้แก่ รายงานการประเมินผลต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก บันทึกจากผู้ปกครอง ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลการเรียน หากเด็กเคยเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษามาก่อน รายงานจากแพทย์ โรงพยาบาลหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุดในขั้นเตรียมการ คือ มีคณะสหวิชาชีพร่วมคัดกรองในกรณีเฉพาะความพิการ

2) ขั้นการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการตรวจสอบหรือประเมิน

ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วนำมาวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ทั้งนี้ เพราะแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการประเมินความสามารถก่อนเรียน เพื่อกำหนดการสอนได้ตรงกับผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของประกอบผลพิชญานันท์ (2552) ที่กล่าวว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ การจัดการเรียนรู้จะต้องจัดเนื้อหา สาระ และกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ได้ครบตามองค์ประกอบที่เป็น เช่นนี้เพราะว่าแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ไม่ได้มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลเป็นเอกสารที่มีองค์ประกอบครบถ้วน มีเพียงการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและปรับลดภาระงาน แบบฝึกหัดในห้องเรียนบางครั้งเท่านั้น

3) ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการวัดผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับการประเมินผลผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งนี้ เพราะหากมีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอยู่ในห้องเรียน ครูจะวัดผลตามสภาพจริงที่นักเรียนสามารถทำได้ หรือปรับลดจำนวนข้อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของผดุง อารยะวิญญู (2546) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรมีการจัดลำดับการสอนที่เหมาะสม จัดให้เด็กนั่งใกล้ครู ซึ่งครูอาจช่วยเตือนความทรงจำของเด็กได้บ่อย ๆ ใช้ภาพประกอบ ภาพวาด หรือไดอะแกรมประกอบการอธิบายประกอบกับการเอาใจใส่และสร้างความคุ้นเคยจะช่วยให้นักเรียนกล้าที่จะซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ และวิธีการถามเป็นรายบุคคลพร้อมกับบอกนักเรียนว่าถ้าตอบผิดจะไม่ถูกครูดุ เมื่อตอบผิดก็มีการปลอบใจและให้โอกาสใหม่ เมื่อตอบถูกก็กล่าวคำชมเชย จะช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าที่จะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นมากขึ้น รวมทั้งการจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แยกกับเด็กปกติ ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานอย่างเต็มความสามารถและพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองทุกครั้ง ข้อใดไม่แน่ใจก็จะถามครู เพราะไม่สามารถลอกเพื่อนได้ เมื่อมีเอกสารหรือแบบฝึกหัดที่ต่างจากเพื่อน และสามารถทำได้ด้วยตนเอง มีความสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียน และยังทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนไม่รู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าเพื่อนหรือมีความแตกต่างจากเพื่อนแต่อย่างใด และข้อที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่สอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะครูยังไม่มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่เป็นเอกสารและครบตามองค์ประกอบ

4) ขั้นการประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการบันทึกหลังสอนทุกครั้งทั้งนี้เพราะครูบันทึกหลังการสอนไปพร้อมกับแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ โดยมีการเพิ่มเติมในส่วนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในห้องเรียนนั้น ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของรัฐพร จันทรสังสิงห์ (2552) ที่ได้แนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัยว่า ครูผู้สอนต้องให้ความใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นพิเศษ และคอยสังเกตจดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนทุกด้านอย่างละเอียด และทำหน้าที่ประสานกับบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลของนักเรียนสำหรับนำมาใช้ประกอบการประเมินเพื่อระบุจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียน และชื่อที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการนำผลการเรียนรู้มาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งซึ่งอาจเป็นเพราะครูมีการเขียนหลังแผนการสอน แต่ไม่ได้นำปัญหาจากการเขียนนั้นมาวางแผนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งต่อไปได้อย่างครบถ้วน

5) ขั้นการสรุปและรายงานผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการรายงานผลพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนให้ครูประจำชั้นทราบเพราะมีการรายงานพร้อมกับผลการเรียนในแต่ละภาคเรียน อาจด้วยการพบปะพูดคุย และเอกสารบันทึกความคิดเห็นของครูประจำชั้นสอดคล้องกับรัฐพร จันทรสังสิงห์ (2552) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการพัฒนาการของนักเรียน เพราะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำรายงานความก้าวหน้าของพัฒนาการของนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ชื่อที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการสรุปผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลประจำปีการศึกษาตามระบบของสถานศึกษาทั้งนี้อาจเพราะโรงเรียนยังไม่มีมีการดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ครบกระบวนการ จึงทำให้ขาดการสรุปการประเมินที่เป็นรูปธรรม

6) ขั้นการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีการดำเนินงานมากที่สุด คือ มีการส่งต่อผู้เรียนให้ได้รับการบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมเพราะทุกปีการศึกษาจะมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ อยู่จำนวนมาก จึงมีการส่งต่อข้อมูลอยู่อย่างต่อเนื่อง จนทำให้ครูในระดับชั้นต่อไปได้รับข้อมูลจำนวนมากพอสมควรสอดคล้องกับงานวิจัยของชิด (Schick,2007 อ้างถึงใน รัฐพร จันทรสังสิงห์ , 2553) ศึกษาเรื่องการปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนา แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล : ผลกระทบต่อการร่วมมือกันและความเข้าใจเรื่องผลประโยชน์ของแผน IEP ของครู ผลการศึกษา พบว่าครูใช้กระบวนการร่วมมือกันในการจัดทำ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในระดับมาก และครูมีความเห็นว่าแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมาย สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เป็นอย่างดี การร่วมมือกันมีความสำคัญต่อการพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และเวลาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการร่วมมือในการพัฒนาแผนการจัดการศึกษาส่วนบุคคล และจากการศึกษายังพบอีกว่าครูที่สอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประโยชน์ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมากกว่าครูระดับชั้นมัธยมศึกษา และที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ มีการแนบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พร้อมกับ แบบปพ. ของผู้เรียนเมื่อมีการเลื่อนชั้นหรือย้ายสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะโรงเรียนยังไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ได้ครบถ้วน สมบูรณ์

5.2.2 คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเล่มนี้สามารถใช้เป็นเอกสารประกอบการดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ซึ่งในขั้นตอนการดำเนินงานมีหลักการที่ยึดตามกระบวนการของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) แต่สิ่งที่เพิ่มเติมและมีความเฉพาะสำหรับโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์คือ แนวปฏิบัติเพิ่มเติมในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงาน ดังประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1) ชั้นเตรียมการ กรณีที่ผู้ปกครองไม่เข้าใจ ไม่ยอมรับสภาวะความบกพร่องของนักเรียนทางโรงเรียนต้องดำเนินการประชุมชี้แจงผู้ปกครอง หรือเชิญผู้ปกครองมาพบ โดยมีผู้บริหารและครูพบปะพูดคุยทำความเข้าใจร่วมกัน หากว่าระดับชั้นใด ไม่มีครูการศึกษาพิเศษก็จะใช้แนวปฏิบัติคือ ให้ครูประจำชั้นและครูประจำวิชาทุกคน มีความรู้ความเข้าใจโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพราะโดยบทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา มีบทบาทและหน้าที่การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในชั้นเรียนนั่นเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ ประคอง ผลพิชญานันท์ (2552) ที่ว่า โรงเรียนต้องจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ครูในเรื่องการทดสอบเด็กแต่ละประเภท เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเก็บข้อมูล ซึ่งครูสามารถทดสอบได้โดยไม่ต้องอาศัยนักสหวิชาชีพ ทำให้การทำงานรวดเร็วขึ้น และยังสอดคล้องกับการศึกษาของวิภาดา เศษบุบผา (2557) ที่ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นผู้บริหารควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ สร้างความตระหนักแก่บุคลากร ควรมีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา นักสหวิชาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ควรสนับสนุนและจัดหาครู นัก สหวิชาชีพ หรือผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีความรู้ความสามารถมาจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2) ชั้นจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้กับครู ซึ่งจะ ทำให้ครูมีความเชี่ยวชาญและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ประคอง ผลพิชญานันท์ (2552) ที่ว่า สิ่งสำคัญที่สุด โรงเรียนต้องมีการพัฒนาบุคลากร เนื่องจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน โรงเรียนต้องจัดอบรมให้ครูมีความรู้ นอกจากนี้ โรงเรียนต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ช่วงปิดภาคเรียนเดือนพฤษภาคม เพื่อไม่เป็นภาระของครูช่วงเปิดภาคเรียน และหากมีนักเรียนพิเศษที่หลากหลายในแต่ละห้องเรียนก็จะดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยครูจะต้องเข้าใจความบกพร่องของนักเรียนทุกประเภท กรณีที่มีความจำเป็นพิเศษที่รุนแรงจะมีครูการศึกษาพิเศษมาช่วยเหลือในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เยาวลักษณ์ นานา (2554) ศึกษาการเตรียมแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย โรงเรียนบ้านขุนแม่รวม อำเภอถ้ำกุดยี่พัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากการอบรม ครูมีความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะการคัดกรองและการสร้างแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและสามารถจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายเพศชายอายุ 10 ปี

3) ชั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ การจัดสรรเวลาที่ใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้นอาจเป็นช่วงหลังชั่วโมงเรียน หรือหลังเลิกเรียน โดยให้ครูใช้แผนการสอนปกติควบคู่ไปกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แต่มีการปรับเปลี่ยนในบางแบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน แต่ละประเภท สอดคล้องกับการศึกษาของจิรพันธ์ อัครบาล (2553) ที่ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า ด้านคุณภาพนักเรียนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ด้านการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้จัดทำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ในกิจกรรม โดยให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน และการสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญของการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้น มีการศึกษาของประภาพร ปาจิตร (2558) ที่ว่า ครูผู้สอนต้องตระหนักในภารกิจที่ตนเองรับผิดชอบ มีความเสียสละทุ่มเทให้กับการทำงานและพยายามพัฒนาความก้าวหน้าของตนเองให้มีความรู้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ โดยมีแนวทางการพัฒนาตนเอง คือ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การเข้ารับการอบรม และศึกษาดูงาน นอกจากนี้แนวปฏิบัติเพิ่มเติมในขั้นตอนนี้ก็คือ ก่อนการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้นั้น จะต้องสร้างความพร้อมและความเข้าใจให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นรายบุคคล เพื่อเกิดการยอมรับและพร้อมจะพัฒนาตนเองตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของครู

ขณะเดียวกันก็สร้างเจตคติกับเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อไม่ให้เกิดการล้อเลียน แต่จะเข้าใจและช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากขึ้น

4) ขั้นประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในกรณีที่นักเรียนมีพัฒนาการหรือผลการเรียนรู้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสามารถทบทวน ปรับแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เป้าหมายระยะยาว 1 ปี เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ ครูต้องสร้างแบบประเมินผลการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทุกครั้งที่มีการเก็บคะแนน หรือปรับ-ลด เกณฑ์จากกลุ่มนักเรียนปกติ ตามประเภทความต้องการพิเศษอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความต่อเนื่องและพัฒนานักเรียนได้ตามสภาพจริง การสร้างแบบประเมินหรือแบบทดสอบ อาจมีหลากหลายให้นักเรียนเลือกทำเท่าที่ตนเองทำได้ เพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกตัวแตกต่างจากเพื่อนคนอื่น และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง หรืออาจให้นักเรียนช่วยกันประเมิน ดังการศึกษาของ อินทร์ธิดา ยาวิชัย (2553) ที่ศึกษาการจัดการโรงเรียนเรียนร่วม ปัญหา และข้อเสนอแนะ ของ โรงเรียนเทศบาล วัดศรีสุพรรณ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้โครงสร้างซีท ซึ่งข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนการสอนคือ ให้นักเรียนช่วยเหลือกัน ประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน ก็จะช่วยให้เกิดหลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ครูต้องให้ความสำคัญของการนำบันทึกหลังการสอนมาปรับปรุง ทบทวน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพราะจะช่วยให้เห็นผลการเรียนรู้ของนักเรียน และปรับปรุงได้ตรงกับสภาพปัญหา สอดคล้องกับการศึกษาของ นัฐพร จันทร์ส่งสิงห์ (2553) ที่กล่าวถึง การนำผลการประเมินหลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาประเมินว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ หากไม่ผ่านเกณฑ์ แสดงว่ายังไม่มี ความก้าวหน้า ต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลต่อไป

5) ขั้นการสรุปและรายงานผล การรายงานผลต้องทำเป็นประจำ ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้มีความต่อเนื่องและรับทราบพัฒนาการร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง หากผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการส่งต่อข้อมูลย้อนกลับ อาจใช้วิธีการพูด โน้มน้าวใจโดยอ้างถึงกฎหมายและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ เช่น ผลการเรียนที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ นัฐพร จันทร์ส่งสิงห์ (2553) ที่กล่าวว่า การจัดทำรายงานความก้าวหน้าพัฒนาการนักเรียนแต่ละบุคคล มีแนวปฏิบัติดังนี้ ผู้รับผิดชอบต้องทำหน้าที่รวบรวมการประเมินในรูปแบบของคณะกรรมการ มาจัดทำ รายงานผลความก้าวหน้าเพื่อเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยแสดงให้เห็นผลอย่างชัดเจน เช่น การนำเสนอในรูปแบบกราฟแท่ง เป็นต้น ส่วนรูปแบบของการรายงานนั้นไม่มีการกำหนดตายตัว อาจกำหนดขึ้นเองโดยใช้รูปแบบง่าย ๆ แต่มีความครบถ้วน ชัดเจน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียนซึ่งระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

6) ขั้นการส่งต่อ ช่วงที่จบการศึกษาหรือย้ายสถานศึกษา ให้สถานศึกษาพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนการให้บริการช่วงเชื่อมต่อตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะ

บุคลากรส่งต่อที่ได้ผลชัดเจน ต่อเนื่อง มีแนวทางปฏิบัติคือ มีเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วน ข้อมูลชัดเจน และมีการประสานงานที่ดีทั้งในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียนการรับช่วงต่อเมื่อ เลื่อนชั้น เป็นหน้าที่ครูประจำชั้นที่จะต้องศึกษาข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

5.2.3 ผลการตรวจสอบร่างคู่มือการปฏิบัติงาน ผู้ทรงคุณวุฒิมีระดับความคิดเห็นถึงความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่าคู่มือฉบับนี้สามารถนำไปใช้ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลของการศึกษา

จากการสรุปผลและอภิปรายผลพบว่า สภาพการดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ใน โดยรวม มีการเตรียมการที่ดี แต่ควรมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล นำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ และควรมีการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลด้วย และหากพิจารณาในแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยเห็นควรมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการอบรมผู้คัดกรองให้กับครูในโรงเรียน ควรมีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองที่หลากหลายและเป็นไปตามกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเรื่องการคัดกรองบุคคลผู้พิการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่คัดกรองควรมีความรู้ความเข้าใจในแบบคัดกรอง และมีคุณสมบัติครบถ้วนในการใช้แบบคัดกรองนั้น ๆ และควรมีคณะสหวิชาชีพร่วมคัดกรองในกรณีเฉพาะความพิการด้วย

2) ขั้นการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ควรมีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ได้ครบตามองค์ประกอบ และในระดับชั้น ป.4-6 ควรมีครูการศึกษาพิเศษที่จะมาช่วยเหลือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลด้วย

3) ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ครูทุกคนควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคลที่สอดคล้องเหมาะสมกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ควรมีการนำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IEP) ไปปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนจริง โดยจัดสรรเวลาสำหรับการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

4) ขั้นการประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ครูควรมีการนำผลการเรียนรู้มาทบทวน ปรับปรุง แก้ไข ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และควรมีการกำหนดแผนการติดตาม วัด ประเมินผล เพื่อให้เห็นพัฒนาการอย่างชัดเจน

5) ขั้นการสรุปและรายงานผล ควรมีการสรุปผลการประเมินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ประจำปีการศึกษาตามระบบของสถานศึกษา และควรมีการรายงานผลให้ครูประจำชั้นทราบ พร้อมทั้งเอกสารเก็บไว้เป็นหลักฐานด้วย

6) ขั้นการส่งต่อ ควรมีการแนบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พร้อมกับ แบบปพ. ของผู้เรียนเมื่อมีการเลื่อนชั้นหรือย้ายสถานศึกษา ผู้บริหารควรรให้โรงเรียนเห็นความสำคัญและดำเนินงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในระดับชั้น ป.4-6 ด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการนำคู่มือการปฏิบัติงานไปใช้ และประเมินผลการใช้ เพื่อนำผลมาทบทวนปรับปรุง พัฒนาให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นไป

2) ควรมีการศึกษายาทบทวนหน้าที่ของครูในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท เพื่อให้มีความเข้าใจและปฏิบัติต่อนักเรียนได้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved